

قسمت فلسفی

ازدواج و مقام زن در اسلام

آقای مدیر محقق!

شرحی را که در شماره (۸) سال دویم مجله شریفه ایرانشهر تحت عنوان «ازدواج با دختران ایرانی و یا فرنگی» مرتکب و مطلب بسیار مهمی را در ضمن شن سؤال مطرح کرده بودید ملاحظه و قرائت کردم، جای بسی خوشوقتی است در عصر یکه اینگونه حرکات مغایر ادب در ایران عمومیت دارد و اهالی آن سرزمین را قبایع و مفاسد بسیار از چهار طرف احاطه کرده و از سینه های گرفته هواخواهان ترقی جز فریاد یا س چیزی فراوش نمیکند در چنین موقع سهمگینی حضر تعالی با یک شجاعت ادبی نظری بروج اخلاقی و اجتماعی و معايب جاریه ایران انداخته بوسیله طرح چنین سؤالاتی جامعه ایرانی را بمقامت خرافات و اوهام یکه تار و بود ملت ما را از هم کسیخته و زندگانی را برای ما عالمی پر از زحمت و عذاب مجسم نموده است دعوت میکند.

آفرین بر آن قلم با تقدیر، و احسنت بر آن خامه در فشان، سؤالاتی را که مطرح کرده و جوابهای مقتضی آنرا در خواست فرموده اید، گر چه بی استعدادی محیط ایران و تجربیات تلخ گذشت بما اجازه نمیدهد هنوز بعضی مطالب را علی و بی پروا بنگاریم ولی برای اینکه امثال اوامر عالی شده باشد لازم دانستم نظریات خویش را تا آندرجه که ممکن است از لحاظ اجتماعی سؤالات مزبوره اظهار و اینک در دو مبحث تقدیم حضورتان به نمایم:

۱— جواب سؤالهای مزبور:

۱— امتیاز و رجحان ازدواج دختران ایرانی بفرنگی از نقطه نظر حفظ تراث و سلامه نهایت درجه لزوم و ضرورت را دارا و برای اینکه نسل ایرانی ازین نزود، و پس از یکی دویست دیگر بکلی آداب و رسوم زبان و اخلاق و سایر شعایر ملی ما محو نگردد ازدواج جوانان ما با دختران ایرانی عقیده بنده اذ شروط حتمیه سعادت تزاد آئیه ایران محسوب و اگر این مستله اجتماعی مراعات نشود، بی شببه اصل و عنصر ایرانی تدریج رو بضعف و تحلیل نهاده هویت او در ورطه فراموشی معدوم خواهد شد.

۲— مبایت نامه زندگانی اروپائی و ایرانی و خصوصاً حس تقلید کورکورانه ایرانیها که «ای دو صد لغت بر این تقلید باد» ازدواج جوانان ایرانی با دخترهای فرنگی را غیر از زنجیری که بدهست و بای آنها به بند و بمرور ایام آنانرا به مبادی و مقررات اجتماعی خویش پیگانه سازد و پس از اندکی آقایان ایرانیت و ملت خودشانرا بکلی وداع و برای ادامه حیات بصورت و سیرت اروپائی صرف در آیند نتیجه دیگری تاکنون نه بخشیده، جوانان ما که زنهای اروپائی گرفته امتحانات خوبی نداده اند؛ و ما در عین آنکه ملا نماهای پیسواد را عامل مؤثر تیره روزی و اسارت نسوان ایران میدانیم جوانان اروپائی مسلک را نیز در این جایت جی نسب نمیدانیم.

در این عده قلیل خود پسند که دخترهای اروپائی اختیار کرده اند دیگر از ایرانیت افری باقی نمانده حتی نگارنده بعضی از آنها را میشناسد که از ایرانی بودن خود تھاشی و بالمره

دامن از جامعه بر فشار نداشت، کدام یک از این آقایان پس از سالها اقامت در آفاق وسیعه اروپا و اطلاع از اسرار ترقی غرب در سعادت زنهای ایران فدایکی نموده اند؟ کدام یک در راه نهضت نسوان و پیشرفت آنها قدمی بر داشته و طرق علمی را به عالم ارائه داده اند؟

از صنایع، فلسفه، ادبیات و بالاخره از تقاضیات غرب چه هدیه و ره آورده جهت آنان فرستاده اند؟ کدام یک از عوامل تعالی و ترقی را بعرض استفاده مشتاقان گذارده اند؟ بلی! با این شوربختی و بیچارگی فعلی ایرانیان و با این جامعه پریشان روزگار که هر ساعت به تهدید مرگ دوچار است آقایان در عوض آنکه لا اقل چند قطره اشک حسرت از دیده ریخته در مقام رفع نواقض این زندگانی ملالت بخش بر آیند، یکباره یار و دیار خویش و بیوند خود را هم فراموش کرده، اکوئی گذشته‌ای وجود نداشته و چنانکه ایرانی را در تمام عمر خود ندیده اند. بدیهی است با این رفتار و با این گفتار و با این جوانان حساس نه تنها از ازدواج دخترهای فرنگی خدمتی به تزاد آنچه ایران نمی‌شود، بلکه هیجگاه نمی‌توانیم بطرف اصلاحات فکری و اجتماعی قدمی بر داشته سعادت فرزندان استقبال را صیانت نمائیم.

۳ — وفاداری و حسن عشق و عفت و روح ادبی که نشان آدمیت است بضمیمه علم معاش و خانه‌داری از شرایط ناگزیر هر زنی است تا قابل ازدواج گردد.

۴ — بزرگترین مانعی که سد راه تزویج دختران ایرانی گشته جهل است، کمان نمی‌کنم هنوز دخترهای ایران نسبت به

پسرها پیشافت شایانی کرده باشد، هنوز دخترهای ایرانی و زنها ایران بهمان عادات و خرافات و معتقدات بی اساس خود باقی هستند، هنوز دختران ایرانی بواسطه نقصان تربیت و تعلیم در افکار آنها، و بواسطه ارزوا و عدم مصاحبت با مردعا از هر سعادتی مأیوس و باید با قلبی پر از اندوه و آرزو، حرمان و دلباختگی و سوگواری روزگاری را بنامی بگذرانند.

آری! زنی که مفهوم لطف و ظرافت است، کل روح بروز بستان آفرینش است، جایگاه عشق و کاشانه محبت انسان است، باید در ایران، اسیر سرپنجه تحکم و استفاده مردعا واقع گشته بصدمات و حوادث گوناگون دچار باشد.

اشتباه نشود فریب چهار باب مدارس اسمی نسوان را باید خورد، پیچاره یک دختر بینوای ایرانی همین که از تحصیل مدارس اویله فراغت یافت بدون تأمل بخانه پدر یا شوهر خود رفته در تحت حجاب وهم و خجال بزندگانی قدیمی، یا همچی رجعت و در نتیجه آن فجایع و مزاحمتها و آن شداید پیحد و حصر داخلی و خارجی جرعة تلغی زندگانی را در کام عمر خود میریزد! این است حال و روزگار یک زن بدبهخت ایرانی! و معلوم است با این اوضاع هر قرن آورندگتنوی، با این تظاهرات شرم آور جهال و با این رذایل حیاتی و مفاسد اخلاقی جامعه، با آن مناظر حزن انگیز و خستگی آور، با آن سیماهای غیر موزون و نامناسب و بالاخره با این حکایات و افسانههای قرنها گذشته که تاریخ ما را بر کرده هیجوقت عده محدودی نمیتواند عیوب موجوده را اصلاح و مساوی را بمحسن مبدل سازند، و تا موقعی که اهالی ایران اسیر عقاید سخیفه اخوندها بوده سر از خواب

کران غفلت بر نیارند، و ناریکی جهالت را از فضای قیرگون خود دور نسازند، جامعه را از اخلاق نکوهیده منزه نکنند چنان امید بهبودی باید داشت، تا وقتیکه اتصالات ما بین زن و مرد التیام نیابد؛ مراوده و آمیزش، آزادی و استقلال طرفین بموانع و مخاطرات دچار گردد، نعمت تربیت و داشت بر زن حلال نگردد و آنان را از ردیف دواب و بهایم خارج نگردانند تاییج مطلوبی بدست نخواهد آمد و برای اینکه به بینیم چه وسیله میتوان زودتر در حل این مشکلات و رفع این همه محظورات کامیابی حاصل و نسوان ایرانی را تا اندازه‌ای مستعد زندگانی این عصر نمود، باید در خصوص مسئله حجاب (حجابی که روح اسلام از آن یخبر است) که از بدعتهای مستحدثه آخوندهای ایران شمرده میشود مساعی لازمه مبذول و این تقوس ذکریه بیکناه را مثل نسوان مسلمه سایر ممالک عالم آسوده و راحت ساخت.

۵— گمان نمیکنم زندگانی زنهای فرنگی در ایران صعوبتی داشته باشد، چه این طایفه بواسطه اعتلاء روح و فکری که در آنها یافت میشود، در هر حال هوا، محیط و هیئت اجتماع را مقهور میل و اراده خود نموده و می توانند بدون مانع و عایقی در هر جا بسربرند.

اما زیست زنهای ایرانی در فرنگ با این جوانان معلوم الحال بنظر بnde فوق العاده مضر و مستوجب تخریب است، بلکه در عوض اقامت در ممالک خارجه باید از سوانح محیط و تجاوز افراد بی عاطفه پیش گیری و در صدد تکمیل نواقص بر آمد، چه فعلاً برای نسوان ایران مکان اجتماعی مخصوصی ضمین و کفیل ترقی و تکمیل آنها است (ایران) که باید بوثایق و معلومات اخلاقی

ان بداآ نایل گردند.

۶— جواب این سؤال منوط بداشتن احصائیه‌های سالانه (استاتیستیک) وزارت معارف ایران است که عده شاگردان و و تحصیل کردهای ذکور و اناث را صحیحاً تعیین نماید، و بدینختانه تاکنون چنین احصائیه‌ای از طرف وزارت معارف بمعرض اطلاع عامه گذارده نشده است.

۲— مقام زن در اسلام

در اینجا ممکنست بعضی ابلیس‌های آدم صورت که مولوی رومی در وصف آنها فرموده:

ای بسا ابلیس آدم رو که هست پس بهر دستی نباید داد دست برای تشتن اذهان عوام درفع حجاب همهمه و جنجالی بریا کرده کلمات رکیک و القاب ناشایست بطرقداران آن بدهند، در این صورت ما هم مجبوریم آنها را مخاطب ساخته با صدای بلند بگوئیم ای منتسبین بمقامات مقدسه روحانیت!

شما که احکام و شرایع دین مقدس اسلام را بکلی فراموش کرده، مآثر و مفاخر دین قویمرا در تاریکیهای جهل و جنون نابود کردید، و اسلام بواسطه بی مبالاتی و جهالت و تعصب خشنگ شما احترام و اعتبارش از میان رفت و رشتہ انتظامش از هم کسیخته شد، شماها که بواسطه نجاوز از حدود مقررة شرع مطاع ایران و ایرانیان را گرفتار ظلم، شقاوت، بدینختی و فساد اخلاق نمودید، و یک مشت ملت فلاکت زده را در آتش حرص و آز خود سوزاندید تاکی میخواهید آنانرا زیر زنجیر عبودیت خود مقید و احکام دین را برسب هوا و هوشهای تھانی و حله‌های شیطانی

خودتان تفسیر ننمایید.

شما از شرافت و افتخار اسلام چیزی باقی نگذاشتید. شماها که از خوردن مال وقف، مال صغیر و کبیر، تاجر و زارع روگردان نیستید، و از پست ترین موارد با نهایت بی شرمی استفاده میکنید، و مردم را برذالت و دنائی تبلی و تن پروری تعلیم میدهید، چرا نیگذارید ملتی که مشرف بسقوط است بر خاسته خودرا از این نکبت و این پریشانی آزاد سازد؟

اگر اسلام و مسلمانی این است که شما فهمیده و نور فضیلت را در دلهاي غمیده ما خاموش کرده‌اید، پس چنین اسلامی بر فرق شما باد بلکه هیچ مباد فنا بهتر شما بهتر.

شما هر طور میخواهید آیات الله و نوامیس مقدسه الهی را جمیل و اراده خود تفسیر و مایل نیستید که مردم بی به اصول دیانت برده بر طبق آن عمل کنند.

شما حاضر نیستید لودگی و دیوانگی را کنار گذارده بعرايض حقه دیگران گوش استماعی فرا دهید، راضی نیستید مردم ایران از شرق تا غرب، از شمال تا جنوب بؤی از اسلامیت استشمام و درهای استفاده را بروی خود پگشایند، ای، زهی خجلت و زهی شرمساری!

اگر شما آلت بی انصافی را از دست انداخته با من لجاج نمیکردید بشما میگفتم، زنهایی که در اتنای انقلاب اجتماعی بزرگ قبل از اسلام و در موقع ظهور آن بر اثر نهضت در افکار و آراء شهرت و معروفیت یافتند و در فون متنوعه از قبیل سیاست، جنگ، ادب، شعر، صنعت و تجارت بر مردها تفوق جستند بسیار وعده آنها از شمار خارج است، بلکه علو مرتب و مقام

بعضی از آنها در علوم و فنون بدرجۀ بوده که آنها را از بزرگترین عوامل نهضت اعراب و نشر لواء اسلام بعالیان معرفی کرده است. و بسیاری از رجال نامی، فرماندهان، حکام و علماء افخار میکردند که در دامان تریت چنان نسوانی پروردش یافته‌اند. اگر عصرهای زمان کذبته زبان و یانی داشتند شاید بشما میکفتند که زن در صدر اسلام و حتی بعد از آن چه حقوق و احتراماتی را در هیئت جامعه دارا بود.

حضرت خدیجه در اوایل امر مدتها توسط عمال و گماشتگان شخصی خود به اطراف و اکناف مالک تجارت میکرد. عائشه ام المؤمنین که در هوش و ذکاوت نادرۀ دهر و بالغه عصر خود بود همیشه به عده‌ای از اصحاب یغمبر ریاست داشت و فداکاریهای که این بانوی عظمی در همباری سیاست صدر اسلام کرده بالاتر از آن است که بتوان از آن ذکری نمود.

تقریباً دو هزار حديث از این مخدّره قتل شده و خود یغمبر صلم در زمان حیات به صحابه خود میفرمود «(۱) خذوا نصف دینکم عن هذه الحميراء (عائشه) همین طور اسماء بنت ابوبکر خواهر ام المؤمنین، همین قسم خنساء شاعرۀ شهره که چهار پسر خود را در واقعه قادسیه به ثبات و پایداری نشویق و آرزو میکرد فرزندانش در راه حق شهید میشدند، و موقعی که خبر قتل آنها بد و رسید گفت «الحمد لله الذي شرفني بقتلهم» همین طور هند مادر معاویه ابن ابی سفیان که سر آمد روزگار خود محسوب میگشت.

اما مشاهیر نسوانی که در ادب و شعر مقام ارجمندی را فائز

(۱) نهضة المرأة العربية في التاريخ تأليف عبدالفتاح عباده ص ۸

گشته و شرعا و متفکرین از ملکات و محسنات آنها سخن رانده
اند بسیار و مشهورترین آنها از این قبیل اند.

«سکینه بنت الحسین» که با بزرگان و رؤسای فریش مصاحب
ها میکرد و شرعا را منزل خود دعوت و ولیمه‌ها میداد و سؤالاتی
بر آنها مطرح و اقوال آنانرا اتقاد میکرد.

«عاشه بنت طلحه» که بواسطه حسن طلت و تبحر در علوم
و شجاعت و قوت قلب شهره آفاق و با وجود صباحت و جمال
صورت خود را از کسی پنهان نمیکرد و با بزرگان و رجال در شعر
و ادب مباحثات میکرد.

«جزله» که از نسوان نامی صدر اسلام و در مکه اقامت داشت
همه سال اعراب را از اقطار و نواحی بعیده منزل خود دعوت
و عده کثیری در مجلس او حاضر می‌شدند.

«عمره الجمیعه» ادیبه و شاعره، همیشه دوست داشت با
مردها و ادبها و شعرای عصر خود مباحثه و مناقشه کند و بدین
جهت بسیاری از اعظم رجال و ادباء بمحاجست او افتخار میکردند.
«دانایر» ادیبه مفینه در عصر عباس اکثر اوقات خویش را
بمذاکره با اهل فضل و علم مصروف میداشت.

«علیه بنت الهدی» (۲) خواهر هارون الرشید و عمه مأمون
۷۳ آهنگهای مختلفه در موسیقی اختزاع و تقریباً میتوان گفت در
ردیف بهترین الحان این فن محسوب و آن را در حضور رجال
و اساتید ماهر فن می‌سرود.

«قطر النداء» (۳) مادر مقتدر بالله مقام و منزلت رفیعی در

(۲) اغافی امام ابو الفرج اصفهانی ص ۱۴ ج ۷.

(۳) النساء في الإسلام ص ۲۱ . این کتاب متن نطقی است که Datt. I. Lampiasi بروفسور دارالفنون روما در سال ۱۳۲۲ هجری در احتفال ملی تونس بربان فرانسه ایراد وسپس توسط یوسف کوهی بعربی ترجمه شد.

محاکم شرعیه داشت و امنی دولت و سفرا را همیشه به مجلس خود قبول میکرد.

ملکه زبده زن هارون الرشید، فضل شاعرۀ نابغه ایام خلافت المتوکل بالله، فخر النساء بنت ابی نصر احمد بن الفرج بن عمر الابری که از اجله و مشاهیر علمای قرن ۶ هجری بود، زینت ام المؤبد که در علم فقه امتیاز خاصی داشت، ام علی بنت ابی الفرج معاصر سلطان صلاح الدین، ام الخیر فاطمه و ام ابراهیم فاطمه یزدانی که بسبب تعلیم فقه اشتهر یافتد، و همین طور صدها و هزارها نسوان عالمه و عصیّه دیگر بودند که مردانه بر فراز منابر رفته بوسیله نطق‌ها و خطابه‌های مهیج مردم را برآه راست هدایت میکردند.

از موضوع دور نشویم میخواستیم در موضوع حجاب حرف بزینم. بنابراین میگوئیم در تمام آن نهضت‌های اجتماعی صدر اسلام و ما بعد آن زن در کمال حریت بود و با مرد فرق و امتیاز فاحشی نداشت. بلکه اعراب (۴) بمقتضای فطرت و طبیعت اقلیم در مجتمع و مخالف با زنها اجتماع حتی در کعبه با هم طواف میکردند و حجاب را فی حد ذاته یک نوع خدوع و تزویری از طرف زنها میدانستند، هر زنی که آنرا استعمال مینمود در وهله اول حمل برزشی و قباحت منظر او میشد و از این جهت در ضرب المثل‌های اعراب وارد شد «ترك القاع من ترك الخداع» و عمر بن ابی ریعه که از شعرای نامی عرب محسوب می‌شود، عادت زنهای آن عصر را در ترک حجاب در دیوان خود ذکر کرده و در یکجا میگوید:

«ولما تفاوضنا الحديث واسفرت وجوه زهاها الحسن ان تتقعا» و تبریزی در شرح این شعر میگوید: «وهكذا كانت نساء العرب تفعل اذا كانت جميلة» و شماخ نیز در این مورد میگوید: «اطارت من الحسن الرداء المحببا» و ابو فجم گوید: «من كل غراء (۵) سقوط البرقع» (۶) با این حال آیا می توانید حقیقت را انکار و باز به تفسیر و تأویل بی مدرک خود استناد جوئید؟ در این صورت بشما میگویم:

و کم من عائب قولًا صحيحاً و افه من الفهم السقيم
خوب است آقایان نظری هم بطرف مسلمین مصر و سایر ممالک عالم
انداخته از این سخافت عقل و سوء تدبیر و ضعف نفس و جهالت
خود شرمسار شوید.

چقدر شایسته است معنی روحانیت و حقیقت اسلام را از علمای اعلام مصر درک و نشکان فهم و ادراک را از این منهل صافی (دین قویم اسلام) سیراب کنید آخر احکام دیانت که بعضی ندارد، اوامر و نواهی الهیه نسبت بجمعیت مسلمین یکسان و دیگر قابل تغییر و تأویل نیست مگر نه مصر از ممالک اسلامی است در کجای آن حجاجی که شما حکم بوجوب آن داده و آنرا از ضروریات دین اسلام دانسته اید وجود دارد، در حالتیکه زنها تمام به تیاترها و تماشاگاهها و محلهای عمومی آمد و شد دارند

(۵) بفتح غين زينا و خوشكل.

(۶) در خصوص حجاب و نقاب و مفاسد اجتماعی ان که در این مختصر مجال ذکر آن نیست رجوع شود به کتابهای ذیل: تحریر المرأة والمرأة الجديدة تأليف قاسم بك امین، ابو الفداء، افغان اصفهانی، اشهر النساء تأليف مرحوم معتمدالسلطنه وزیر معارف سابق ایران. کتف النقاب عن دین الاسلام، کتاب محمد و محمدیه ماکس مولر، کتاب حقیقت اسلام و شریعت اسلام تأليف فیلسوف بزرگ امیر علی هندی "A short History of the Saracens, and Mohammedan Law or Spirit of Islam" by Amur Ali Sayed.

و بدون اینکه کسی متعرض حال آنها بشود و یا بشئونات آنها خلی وارد سازد در سیر و حرکتند، حتی این ایام صحبت انتخابات زن در مجلس مبعوثان مطرح و غریب صورت فعلیت خواهد یافت.

پس اگر چنان حجاب نیش غولی از کتاب خدا و اخبار و احادیث مستفاد می شد علمای عرب بهتر از شماها فهمیده زنان مسلمین را به استعمال آن تکلیف میکردند، از این هم در میگذریم، در همان ایده میان ایلات و قبایل و مردم صحرانشین کجا حجابی وجود دارد؟

ولی خیر ای مجسمه های جهل و غفلت، و ای باز رگانان جلوه ظاهري و ای گروه کمراه! روزگار خود سری و تیره رائی شما سپری شد، وقت است که دیگر در امور جانی و اجتماعی مردم تیره اختر ایران مداخله تموده همان به استفاده از تعممات و کامرانیهای خودتان مشغول باشید دیگر کسی فریب شمارا نمی خورد مردم ایران بخوبی تشخیص داده و یا خواهند داد کسانی که مبدأ مفاسد و مصائب اجتماعی آنان شمرده میشوند نمی توانند اخلاق دیگر ازرا اصلاح نمایند آخر از فساد چگونه امید اصلاح می توان داشت

ذات نایافر از هستی بخش کی تواند که شود هستی بخش
کسانی که از نعمت صفات فاضله محرومند، و همه چیز را فدای شهوت حیوانی و منافع خویش می نمایند و دیانت را بقول شاعر محبوب:

مردم مدرسه را خوب شنا سد یفما
کافرم من اگر این طایفه دیندار اتند

غیر از وسیله هر زگی و شرارت چیز دیگری نمیداند، و هر گاه در مقام تربیت افکار و تهذیب اخلاق، و اصلاح اجتماعی سعی و اقدامی از خود نشان نمیدهد، چنین اشخاص را روزگار و حوادث عمومی عالم از مداخله در شئونات ملی محروم داشته است.

قد نسخ الشرع فی زمانهم
یا لیتهم مثل شرعهم مسخوا

قاهره - ۲ مه ۱۹۲۴ م. مصطفی طباطبائی

قسمت تاریخی

زن در نظر تاریخ

امروز یک هیجان غریبی در ایران مشاهده میشود و تقریباً یک شورش عجیبی که نمیتوان یک منطقی از برای آن تصور کرد سراسر یک مملکتی را که هنوز بعضی استعدادات در آن مفقود است گرفته است و آن مسئله زنها است.

اگر تواریخ اروپا را به پنیم و اگر دوستان انسانیت نه طرفداران شهوت، اوضاع امروزه اروپا را در موضوع زنها ملاحظه کنند، خواهند دید که هنوز مقتضیاتیکه زنای ایرانیا اروپائی کند و بالاخره زنای آنسامان را در هیئت اجتماعية مردها داخل نمایند موجود نیست و در یک چنین محیط پرآشوبی، نه غرض از محیط